

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU
STALNA SLUŽBA U KORČULI

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Dubrovniku Stalna služba u Korčuli, po sucu toga suda Dariu Farčiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Ivana Bačić iz Blata, 65. Ulica 14, OIB: 19652544464, zastupana po punomoćnici Ines Žanetić, odvjetnici u Blatu, protiv tuženika: 1. Mirjana Puntarec iz Zagreba, Goljak 51, kao nasljednica dr. Dane Kneževića pok. Nikole, 2. Ivo Vlašić pok. Vitomira iz Zagreba, Jana Sibeliusa 4, OIB: 22109023875, 3. Iskra Vlašić pok. Vitomira iz Vele Luke, Obala 2 kbr. 2, OIB: 18011496943, 4. Biserka Altieri iz Australije, Battye Road 11, 6163 WA Kardinya, OIB: 91838998193, 5. Helena Galas iz Australije, Gibson St 72B, 6162 Beaconsfield, OIB: 76102198367, 6. Jeanette Blagaich iz Australije, Hamilton Rd 300, 6163 WA Spearwood, OIB: 70809747668, tuženi od ad 4/ do 6/ zastupani po punomoćniku Aldu Miroševiću, odvjetniku u Zajedničkom odvjetničkom uredu Rade Jurković i Aldo Mirošević iz Vele Luke, 7. Edita Šeparović iz Blata, 32. Ulica 27, OIB: 43087951500, 8. Stefaniya Mirošević iz Vele Luke, Ulica 45 kbr. 5, 9. Linda Šimunović Nakić iz Zagreba, Ulica J. Dobrile 39, 10. Vladimir Šeparović pok. Salve iz Zadra, Put Pudarice 34 B, 11. Toni Šeparović pok. Salve iz Zadra, Put Petrića 43 d, OIB: 98173237874, 12. Kristina Šeparović pok. Salve iz Zadra, Admirala Jakova Šubića od Cezana 25 E, 13. Tina Berković iz Vele Luke, Ulica 55, 14. Antonela Gavrančić iz Blata, 103. Ulica 7/A, tuženi od ad 7/ do 14/ kao nasljednici Olge Petković "Kovač" ud. Krunoslava rođ. Šeparović i 15. Republika Hrvatska, OIB: 52634238587, zastupana po ODO Dubrovnik Stalna Služba u Korčuli, Građansko upravni odjel, radi utvrđenja prava vlasništva i uknjižbe, nakon glavne rasprave zaključene dana 26. siječnja 2026., u prisustvu punomoćnice tužiteljice, a u odsutnosti uredno pozvanih tuženika, na ročištu održanom radi objave presude, dana 18. veljače 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tužiteljica Ivana Bačić iz Blata, 65. Ulica 14, OIB: 19652544464, vlasnica nekretnine označene kao kat. čest. 4859, vinograd Mala Rasohatica, upisane u zk. ul. 1442 k.o. Vela Luka, pa se ovlašćuje zatražiti uknjižbu prava vlasništva rečene nekretnine na svoje ime uz istovremeno brisanje u cijelosti toga prava sa imena prednika tužene ad 1/ i to: dr. Dane Knežević pok. Nikole, sa imena prednice tuženika od ad 7/ do

14/ Olga Petković "Kovač" ud. Krunoslava rođ. Šeparović, sa imena tuženika ad 2/ Ivo Vlašić pok. Vitomira (oib 22109023875) iz Zagreba, Jana Sibeliusa 4, ad 3/ Iskra Vlašić pok. Vitomira (oib 18011496943) iz Zagreba, Rockefellerova 43, tužene ad. 4/ Biserka Altieri (oib 91838998193) 11 Battye Road, Kardinya, Australija, ad 5/ Helena Galas (oib 76102198367) Gibson st 72B, Beaconsfield, Australija, ad 6/ Jeanette Blagaich (oib 70809747668) Hamilton Rd 300, Spearwood, Australija, svih kao do sada upisanih vlasnika.

II. Nalaže se brisanje upisa zabilježbe konfiskacije imovine upisane pod Z.124/51 (Primljeno 21. 2. 1951.) na temelju Rješenja br. I.7/51. od 13. 2. 1951. na predmetnoj čest. zem. 4859, vinograd Mala Rasohatica zk. ul. 1442 k.o. Vela Luka, sve upisano na 12. suvlasnički dio: 7/72, na 13. suvlasnički dio: 7/72 i na 14. suvlasnički dio: 7/72 dijela.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da su u zemljišnim knjigama suda kao suvlasnici nekretnine, preciznije opisane u izreci presude, kao suvlasnici upisani dijelom tuženi od ad 1/ do 14/, a dijelom njihovi pravni prednici, pri čemu na suvlasničkom dijelu tuženika od ad 4/ do 6/ postoji upisana zabilježba konfiskacije imovine pod brojem Z-124/51, a koji upis ne odražava stvarno stanje, budući je tužiteljica vlasnica i posjednica predmetne nekretnine u cijelosti. Obzirom na zabilježbu upisa konfiskacije tužiteljica je pred nadležnim ODO-om pokrenula postupak mirenja, a na koji je dobila očitovanje od 5. lipnja 2024. iz kojeg proizlazi da nema uvjeta za mirno rješenje spora. Inače, nekretnina koja je predmetom tužbe u naravi predstavlja vinograd u predjelu Rasohatica u Veljoj Luci, a vlasništvo i posjed ove nekretnine tužiteljica je stekla nasljeđivanjem iz smrti oca Ivana Žuvele "Vilić" pok. Slobodana po rješenju o nasljeđivanju posl. br. O-81/11 UPP/OS-40/11 od 7. travnja 2011. Prethodno je otac tužiteljice istu ovu nekretninu stekao nasljeđivanjem i diobom iz smrti svog oca Slobodana Žuvele "Vilić" pok. Ivana po rješenju o nasljeđivanju posl. br. O-301/00 i temeljem Ugovora o razvrgnuću suvlasništva od 27. lipnja 2002. Djed tužiteljice Slobodan Žuvela ovu nekretninu stekao je u vlasništvo i posjed od svog oca Ivana Žuvele pok. Kuzme po Ugovoru o darovanju od 26. ožujka 1964., a isti je prethodno vlasništvo ove nekretnine stekao temeljem Diobenog spisa od 20. kolovoza 1922. kojeg je sklopio sa svojom braćom i ocem. Prapradjed tužiteljice Kuzma Žuvela "Vilić" pok. Antuna je istu ovu nekretninu stekao temeljem Kmetske pogodbe od 1. svibnja 1911. i to od Ivana Petkovića "Kovač" pok. Franka. Dakle, još od 1911. postoji kvalificirani posjed prednika tužiteljice na predmetnoj nekretnini pa tužiteljica smatra kako je pravo vlasništva na ovoj nekretnini stekla nasljeđivanjem i dosjelošću. Nadalje, u tužbi se navodi kako se upis zabilježbe konfiskacije ne odnosi na prednike tužiteljice, već na prednike tuženika od ad 4/ do 6/, pa ova zabilježba na samu tužiteljicu nema nikakav pravni učinak budući je u vrijeme upisa zabilježbe ova nekretnina dosjelošću već prešla u vlasništvo prednika tužiteljice, iz kojeg razloga predlaže donijeti odluku o brisanju ove zabilježbe.

1.1. Kako je tužiteljica na izloženi način stekla pravo vlasništva utužene nekretnine, a u zemljišnim knjigama suda su kao suvlasnici iste i dalje upisani dijelom tuženi od ad 1/ do 14/, a dijelom njihovi pravni prednici, iako tuženima ni njihovim pravnim prednicima na ovoj nekretnini više ne pripadaju nikakva vlasnička prava, niti više postoji opravdani razlog za upis zabilježbe konfiskacije imovine, to ima i pravni interes uskladiti zemljišno knjižno stanje sa stvarnim stanjem, a kako nema ispravu podobnu za upis svog prava vlasništva u zemljišne knjige, to ustaje predmetnom tužbom postavivši tužbeni zahtjev kao u izreci.

1.2. Tužena ad 15/ u svom odgovoru na tužbu u bitnom navodi kako isprava temeljem koje je zabilježena konfiskacija imovine nije dostupna budući da je pregledom arhive zbirke isprava koju vodi zk odjel ovog suda utvrđeno da ova isprava nedostaje. Isto tako prema saznanjima tužene navedena isprava ne nalazi se ni u Državnom arhivu - sabirni centar Korčula – Lastovo, a iz kojeg razloga tužena ad 15/ ne može dati suglasnost za brisanje upisa zabilježbe konfiskacije od 13. veljače 1951. pod posl. br. Z-124/51. Preostali tuženi nisu podnijeli pisani odgovor na tužbu, a tuženi ad 2/, 3/, 4/, 5/ i 6/ nisu pristupili na pripremno ročište koje je u održano pred ovim sudom 3. prosinca 2025., iako su na isto bili uredno pozvani, niti su pisanim putem osporili navode tužbe i postavljeni tužbeni zahtjev, pa je na pripremnom ročištu, po prijedlogu punomoćnice tužiteljice, budući da su ispunjeni uvjeti iz čl. 332. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/12, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje ZPP), donesena presuda zbog izostanka u odnosu na ove tužene, a nakon čega je raspravljanje nastavljeno u odnosu na preostale tužene.

2. U dokaznom postupku proveden je dokaz pregledom isprava koje su priložene u spisu i to: zk izvataka za utuženu nekretninu, izvoda iz katastarskog plana od 10. lipnja 2024., PL 1058 za k.o. Vela Luka od 25. kolovoza 2023., Kmetske pogodbe od 1. svibnja 1911., Diobenog spisa od 20. kolovoza 1922., Ugovora o darovanju od 26. ožujka 1964., rješenja o nasljeđivanju iza smrti Slobodana Žuvele "Vilić" pok. Ivana od 17. studenog 2000. posl. br. O-301/00, rješenja zk odjela ovog suda od 22. listopada 2001. posl. br. Z-597/01, Ugovora o razvrgnuću suvlasništva od 27. lipnja 2002. i rješenja o nasljeđivanju iza smrti Ivana Žuvele "Vilić" pok. Slobodana od 7. travnja 2011. posl. br. O-81/11 UPP/OS-40/11. Cijeneći sve provedene dokaze, kako pojedinačno tako i u njihovoj ukupnosti, uz primjenu odredbe čl. 8. ZPP-a, ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

2.1. Iz zemljišnoknjižnog izvataka za predmetnu nekretninu utvrđeno je da su kao suvlasnici ove nekretnine u zemljišnim knjigama suda upisani tuženi ad 2/, 3/, 4/, 5/ i 6/ osobno, za različite suvlasničke udjele, u odnosu na koje je na pripremnom ročištu donesena presuda zbog izostanka. U preostalom dijelu kao suvlasnici ove nekretnine u zemljišnim knjigama suda upisan je prednik tužene ad 1/ te prednici tuženika od ad 7/ do 14/, uz napomenu kako pasivna legitimacija tuženika kao nasljednika upisanih osoba tijekom postupka nije bila sporna. Na suvlasničkom dijelu tuženika ad 4/, 5/ i 6/ upisana je i zabilježba konfiskacije imovine, i to temeljem rješenja br. I-7/51 od 13. veljače 1951., pri čemu tijekom postupka među strankama nije bilo sporno da se isprava temeljem koje je ova zabilježba upisana u zemljišnim knjigama suda ne može pronaći u zbirci isprava zemljišno knjižnog odjela kao ni u povijesnom arhivu. Nasuprot navedenom upisu, a pregledom PL-1058 za k.o. Vela Luka utvrđeno je da je kao isključivi posjednik predmetne nekretnine upisan otac tužiteljice Ivan Žuvela. Pregledom Kmetske pogodbe od 1. svibnja 1911. utvrđeno je kako je ista sklopljena između veleposjednika Ivana Petkovića "Kovač" pok. Franka iz Vele Luke kao vlasnika zemljišta i Kuzme Žuvele "Vilić" pok. Antuna iz Vele Luke kao kmeta, a predmetom ove kmetske pogodbe, između ostalog, bilo je i zemljište označeno kao čest. zem. 4859 k.o. Vela Luka, odnosno nekretnina koja je predmetom ove tužbe. Prema ovoj Kmetskoj pogodbi prednik tužiteljice, odnosno njen prapradjed Kuzma Žuvela, obvezao se predmetnu nekretninu održavati i redovito obrađivati kao kmet, a za uzvrat vlasniku zemljišta obvezao se dostavljati dio uroda, pa iz ove isprave nesumnjivo proizlazi kako je pravni prednik tužiteljice zapravo stupio u posjed predmetne nekretnine još 1911. Pregledom diobenog spisa od 20. kolovoza 1922. utvrđeno je kako je istim izvršena dioba imovine između Kuzme Žuvele "Vilić" pok. Antuna te njegovih sinova Franka, Augustina, Petra, Ivana, Jakova, Zvonimira i Kuzme, i to na način da je Kuzma Žuvela "Vilić" pok. Antuna ovom diobom za sebe zadržao određenu imovinu, a ostatak

imovine prepustio je svojim sinovima. Iz VI. skupa ove diobene nagodbe nesumnjivo proizlazi da je pradjedu tužiteljice Ivanu Žuveli na ime njegovog suvlasničkog dijela, i to u točki 12. kao težačka prava, izrijekom pripala nekretnina koja je predmetom ove tužbe, pa kako je predmetna diobena nagodba potpisana od strane svih sudionika te izrađena pred tadašnjim Kraljevskim Kotarskim sudom u Blatu, to ovaj sud nalazi kako je ova diobena nagodba pravno valjana i izvršena u cijelosti, te da je temeljem iste pradjed tužiteljice stupio u posjed predmetne nekretnine. Potom je pradjed tužiteljice Ivan Žuvela "Vilić" pok. Kuzme u svojstvu darovatelja, sa svojim sinom Slobodanom Žuvelom u svojstvu daroprimatea, 26. ožujka 1964. sklopio Ugovor o darovanju. Pregledom ovog ugovora o darovanju utvrđeno je da je Ivan Žuvela "Vilić" pok. Kuzme svoju čitavu nepokretnu imovinu darovao sinu Slobodanu Žuveli, a kako iz odredbi ovog ugovora proizlazi da je darovani stupio u posjed svih darovanih mu nekretnina te je ugovor potpisan i ovjeren pred Općinskim sudom u Korčuli 30. ožujka 1964., to ovaj sud nalazi kako je ugovor pravno valjan i izvršen u cijelosti te da je djed tužiteljice Slobodan Žuvela temeljem ovog ugovora stupio u posjed i nekretnine koja je predmetom tužbe. Potom je umro djed tužiteljice Slobodan Žuvela "Vilić" pok. Ivana, a ostavinski postupak iza njegove smrti proveden je pred Općinskim sudom u Korčuli pod posl. br. O-301/00. Pregledom Rješenja o nasljeđivanju od 17. studenog 2000. utvrđeno je kako su za njegove nasljednike temeljem zakona na jednake dijelove proglašeni udova Vesna Žuvela te djeca Katija i Ivan Žuvela. Potom su svi proglašeni nasljednici dana 27. lipnja 2002. sklopili ugovor o razvrgnuću suvlasništva, a pregledom ovog ugovora utvrđeno je kako su Vesni i Katiji Žuveli na ime njihovog suvlasničkog dijela pripale točno određene nekretnine, dok je sva preostala imovina Slobodana Žuvela po ovom ugovoru pripala u vlasništvo njegovom sinu Ivanu Žuveli. Kako je ovaj ugovor o razvrgnuću suvlasništva potpisan od strane svih sudionika, a koji su svoj potpis na istom i ovjerali pred javnim bilježnikom 27. lipnja 2002., to ovaj sud nalazi da je predmetni ugovor pravno valjan i izvršen u cijelosti, odnosno da je temeljem ovog ugovora nekretnina koja je predmetom tužbe pripala u isključivo vlasništvo i posjed ocu tužiteljice Ivanu Žuveli "Vilić" pok. Slobodana. Potom je umro i otac tužiteljice, a ostavinski postupak iza njegove smrti proveden je pred povjerenikom ovog suda Markitom Vojvodić javnim bilježnikom u Blatu pod posl. br. O-81/11 UPP/OS-40/11. Pregledom Rješenja o nasljeđivanju iza njegove smrti od 7. travnja 2011. utvrđeno je kako su za njegove nasljednice temeljem zakona i međusobnog sporazuma proglašene kćerke Ivana Bačić, odnosno sada tužiteljica i Vesna Žuvela te udova Nasija Žuvela, pri čemu je upravo tužiteljici izrijekom pripala nekretnina koja je predmetom tužbe. Iz navedenih isprava nesumnjivo proizlazi kako je nekretnina koja je predmetom tužbe u kvalificiranom posjedu tužiteljice, odnosno ranije njenih pravnih prednika, najmanje od 1911. godine, pa je očito da je tužiteljica pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini stekla dosjelošću, pri čemu je u posjed nekretnine stupila nasljedstvom od svojih prednika.

2.2. Uzimajući u obzir naprijed navedeno, a posebno procesno držanje tuženika tijekom postupka, ovaj sud nalazi da među strankama nije sporna aktivna ni pasivna legitimacija, činjenica da je utuženu nekretninu tužiteljica stekla u vlasništvo i posjed nasljeđivanjem od svojih prednika, pri čemu je prapradjed tužiteljice Kuzma Žuvela "Vilić" pok. Antuna u posjed predmetne nekretnine stupio kao kmet i to još 1911. Ovdje je potrebno reći da se prema Zakonu o likvidaciji agrarnih odnosa na području ranije pokrajine Dalmacije (NN 254/1930), koji je u primjeni od 5. studenog 1930., a kojim zakonom su između ostalog uređeni i svi kmetski, kmetstvu slični, emfiteutični, kolonatski, težački, zakupni, kao i svi ostali odnosi, bez obzira na naziv, gdje sam vlasnik nije obrađivao zemlju nego ju je davao pod raznim uslovima drugome na trajno obrađivanje i uživanje, smatraju pravno ukinuti na dan 1. prosinca 1918., i to na način da je nekadašnji obrađivač zemljišta kao kmet postao vlasnik zemljišta kojeg je do tada obrađivao. Iz navedenog nesumnjivo

slijedi da je prapradjed tužiteljice Kuzma Žuvela "Vilić" pok. Antuna početkom primjene ovog zakona zapravo postao vlasnik nekretnine koju je ranije obrađivao kao kmet i koja je predmetom ove tužbe, a nakon njega vlasništvo je na ranije obrazloženi način prešlo na samu tužiteljicu. Obzirom na navedeno ovaj sud nalazi kako je danas bez ikakvog pravnog značaja zabilježba konfiskacije imovine od 13. veljače 1951., a ovo iz razloga što se ista očito ne odnosi na pravnog prednika tužiteljice koji u to vrijeme nije bio upisan u zemljišnim knjigama kao vlasnik predmetne nekretnine. Ova zabilježba konfiskacije imovine očito se odnosi na pravne prednike sada tuženih ad 4/, 5/ i 6/, međutim, ista je očito bez ikakvog učinka budući da pravni prednici ovih tuženika 1951. nisu bili vlasnici ove nekretnine budući je već tada predmetna nekretnina temeljem Zakona o likvidaciji agrarnih odnosa na području ranije pokrajine Dalmacije i dosjelošću prešla u vlasništvo pravnog prednika tužiteljice, odnosno tada njenog pradjeda Ivana Žuvele "Vilić" pok. Kuzme, a potom na ranije obrazloženi način i na samu tužiteljicu.

3. Ocjenom provedenih dokaza, svakog pojedinačno, a i u njihovoj međusobnoj vezi, utvrđeno je da je tužiteljica stekla vlasništvo utužene nekretnine nasljeđivanjem unutar obitelji, sve kako to propisuje čl. 114. i 115. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 143/12, 152/14, 81/15 i 94/17, dalje ZV). Uostalom, rezultati dokaznog postupka upućuju na zaključak da je tužiteljica pravo vlasništva stekla i dosjelošću u smislu odredbe čl. 159. st. 4. ZV-a, budući da utuženu nekretninu, što osobno a što putem svojih pravnih prednika, kvalificirano posjeduje još od 1911. Slijedom navedenog valjalo prihvatiti postavljeni tužbeni zahtjev i odlučiti kao u izreci ove presude.

4. Budući da stranke nisu popisale ni zatražile parnični trošak odluka o istom je izostala.

U Korčuli, 18. veljače 2026.

S u d a c :

Dario Farčić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi u 3 istovjetna primjerka putem ovog suda za nadležni županijski sud. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi (čl. 335. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-30883-90984**

Kontrolni broj: **0bbef-a948a-c9120**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.